

Зазждицы (*у конь*), *sf. pl. Vétér.* la fièvre.
Заигравамъ (*на биллардъ*), *va.* débiter.
Занмъи-минъ (*турки солдаты*), *sm.* un zaïm.
Закаво, *conj.* pourquoi.
Закалямъ, *va.* égorger, couper la gorge à.
Заканвамса (*гоня карезъ т.*), *vr.* tirer ou prendre vengeance de, garder rancune, avoir de la rancune.
Заканване (*карезъ т.*), *sn.* la rancune, vengeance, vendetta *f.*, ressentiment *m.*; || *fat.* le retentir; || на страна -то, rancune à part.
Заканевачъ, *ка*, *s.* rancunier, ère; || *fat.* rancuneux, euse.
Заканителенъ, *adj.* vindicatif.
Закарвамъ, *va.* emporter, emmener, rabattre; || (*на калъ*), engraver; || (*пакъ назадъ*), remmener.
Закачалникъ, *sm.* un agresseur.
Закачамъ и -чвамъ, *va.* pendre, attacher avec des épingles, accrocher; 1. toucher, attendre; 2. commencer, débiter, naître; 3. (*къкого*), *fat.* asticoter; 4. (*пакъ*), gascrocher, 5. (*платната*), *Mar.* larder; 6. (*работа*), *fig.* enfourner; 7. *fig.* remuer; 8. *Jur.* intenter; 9. *Méd.* encliqueter; 10. -са, *vr.* se pendre, s'accrocher à, se racrocher à, se prendre, pointiller; || taquiner.
Закачване, *sn.* l'initiative *f.*, accrochement *m.*; 1. *Mar.* l'affourche *f.*; 2. котка ради —, ancre d'affourche; 3. ортома ради —, cable d'affourche, *m.*
Закаченъ (*за стропалено дърво*), *adj.* encroûé.
Закачителенъ, *adj.* taquin; -лно, -nement
Закачителностъ, *sf.* la taquinerie.
Закачка, *sf.* un tour d'adresse; || *pl.* -чки, la singerie.
Закачникъ, *sm.* le mobile.
Заkletникъ, *sm.* un conjurateur, comploteur, juré *m.*; || поредъ на иснафескы -ницы, la jurande.
Заkletничество, *sm.* la jurande.
Заkletъ, *adj.* assermenté, juré; || съдба на -ты, *Jur.* le jury *et* juré.
 — оцъинлнкъ, *sm.* un prud'homme.
 — сждникъ, *sm.* un juré.
Заклещеватса (*за кучета*), *v. imp.* ils la-cent, ils mâtinent.
Закливамъ, *va.* adjurer; 1. (*диаволъ*), exorciser; 2. (*къкого*), conjurer; 3. -са, *vr.* jurer; || (*за*), consprier.
Закливане, *sn.* le serment, adjuration, obsération *f.*; || (*диавола*), l'exorcisme *m.*; || (*въ сждница*), *Jur.* caution juratoire *f.*
Заключевачъ, *sm.* un exorciste.
Заключявамъ, *va.* assermenter.
Заключяване, *sn.* la conjuration, adjuration *f.*
Закопавамъ, *va.* fermer à clef, renfermer; serrer; 1. (*пакъ*), refermer; 2. (*по на тбсно или пакъ*), resserrer; 3. (*имамъ въ*

себи-си свойщина), participer de; 4. (*на правямъ съюздъ*), contracter.
Заключалка, *sf.* le barreau, fermoir, bracon *m.*
Заключенъ, *adj.* sous clef, *part.* clos.
Заключилвъ, *adj.* fermant.
Заковавамъ, *va.* fixer, condamner; || (*изново съ гвоздеи*), reclouer; || (*тонъ*), enclouer.
Заковаване, *sm.* l'enclouure *f.*
Закованъ, *adj.* ferré.
Заколливъ, *adj. fat.* tuable.
Заколь, *sm.* noeud de la gorge, *m.*; || *Anat.* pomme d'Adam, *f.*
Законенъ, *adj.* légitime, loyal, legal, valable, valide, juridique; -онно, -ment; 1. съ — начинъ, de droit, de plein droit; 2. припознаване -онно незаконно дѣте, la légitimation; 3. припознавамъ -нно едно дѣте, *va.* l'égilimer; 4. права го -онно, *va.* valider.
Законна добывка (*процентъ*), *sf.* le taux. — наследственостъ (*на прѣстолъ*), *sf.* la légitimité; || придръжникъ на —, un légitimiste.
 — часть, *sf. Jur.* la légitime; || което са относя до —, *Jur.* légitimaire, *adj.*
Законно наследіе, *sn. Jur.* la légitime.
 — раждане, *sn.* la légitimité. [lité *f.*
Законностъ, *sf.* la légalité, légitimité, *va.*
Законодавателенъ, *adj.* législatif; -лно, -ivement.
 — давателна мощъ, *sf.* la législation.
 — давателно събрание (*и ерѣме на събирането му*), *sn.* la législation.
 — давателство и -знание, *sn.* la législation.
 — давачъ, *ка s.* législateur, trice; || -вателенъ, *adj.*; || първий — на всякой езикъ, le tyran des langues.
 — знание, *sn.* la jurisprudence.
 — знаецъ, *sm.* un praticien.
 — получилникъ, *sm.* un catéchiste.
 — хранитель (*въ Атина*), *sm.* un thesmothète.
Законъ, *sm.* la loi, foi, religion, règle *f.*; 1. (*за храната*), loi annonaire; 2. имамъ сила -тъ, *va.* faire loi; 3. въ — прѣдписанъ, légal, *adj.* 4. криво тълкувамъ —, *vn.* faire violence à la loi; 5. нѣмамъ нито въра нито —, n'avoir ni foi ni loi; 6. по —, de droit, de plein droit; 7. позволенъ отъ -тъ, licite, *adj.*; 8. принамъ —, *va.* voter; 9. развалямъ —, *va.* désobéir.
Законы (*на сеты Германцы*), *sm. pl.* lois rurales *f.*; 1. злоупотрѣбене на —, *fig.* la prostitution; 2. изводъ -ны, *Jur.* le promptuaire; 3. права или давамъ —, *va.* légiliférer; 4. противорѣчіе въ —, l'antionomie *f.*; 5. сборникъ —, le bulletin; 6. който са управлява съ свои —, autonome, *adj.* [s'enterrer, s'ensevelir.
Закопавамъ, *va.* enterrer, enfouir; || -са, *vr.*
Заковавельй ечемъгецъ (*въ око*), *sm. Méd.* la grêle.